

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **G. W.** skazanego z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k.
po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2023 r. w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału
stron w trybie art. 532 § 3 k.p.k.
wniosku obrońcy skazanego w przedmiocie wstrzymania wykonania zaskarżonego
kasacją wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z 10 maja 2022 r. sygn. IV Ka
172/22, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w
Poznaniu z 27 września 2021 r., sygn. VIII K 759/18
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

**nie uwzględnić wniosku obrońcy skazanego i odmówić
wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z 27 września 2021 r., sygn. VIII K 759/18, G. W. został uznany za winnego tego, że: w okresie nie wcześniej niż od dnia 2 października 2004 r. do dnia 31 lipca 2015 r. w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, nabył części samochodowe różnych marek o łącznej wartości 289 825 złotych, pochodzące z przestępstw kradzieży po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń, o których mowa punktach od 1) do 188) części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnionego w sposób opisany powyżej, i za to wymierzono mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności (pkt I wyroku).

Ponadto sąd w wyroku tym na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązał oskarżonego G. W. do naprawienia szkód wyrządzonych przestępstwami poprzez zapłatę ustalonych kwot na rzecz oznaczonych pokrzywdzonych (pkt II wyroku) oraz na podstawie 627 k.p.k. zasądził od oskarżonych solidarnie na rzecz S. S.A. kwotę 840,00 (ośmiolet czterdziestu) złotych, a także na rzecz J. M. kwotę 1 008,00 (jednego tysiąca ośmiu) złotych, tytułem zwrotu kosztów związanych z ustanowieniem pełnomocników z wyboru (pkt V wyroku). Orzekła również o kosztach sądowych.

Sąd Okręgowy w Poznaniu wyrokiem z 10 maja 2022 r., sygn. IV Ka 172/22, zaskarżony wyrok utrzymał w mocy (pkt 2 wyroku), zmieniając wyrok jedynie w zakresie kosztów, w tym w pkt. VI wobec G. W., obciążając go kosztami postępowania w części 19/20.

Od tego rozstrzygnięcia kasację na korzyść skazanego G. W. wywiódł jego obrońca, zarzucając zaskarżonemu wyrokowi szereg rażących naruszeń dotyczących obrazy wskazanych poniżej przepisów prawa:

1. art. 433 § 1 i 2 k.p.k., art. 438 k.p.k. i art. 458 k.p.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 46 § 1 k.k.;
2. art. 433 § 1 i 2 k.p.k., art. 438 k.p.k. i art. 458 k.p.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.;
3. art. 433 § 1 i 2 k.p.k., art. 438 k.p.k. i art. 458 k.p.k. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k. i art. 2 § 2 k.p.k.
4. art. 433 § 1 i 2 k.p.k., art. 438 k.p.k., art. 457 § 3 k.p.k. i art. 458 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k.
5. art. 433 § 1 i 2 k.p.k. art. 438 k.p.k. i art. 458 k.p.k. w zw. z art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 422 k.c.
6. art. 433 § 1 i 2 k.p.k., art. 438 k.p.k., art. 452 § 2 k.p.k., i 458 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. i art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k. w zw. art. 4 k.p.k.

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 10 maja 2022 r. sygn. akt IV Ka 172/22 i przekazanie sprawy temu Sądowi do jej ponownego rozpoznania. Ponadto, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. obrońca wniósł o wstrzymanie wykonania ww. wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu oraz

poprzedzającego go wyroku Sądu Rejonowego Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 27 września 2021 r. sygn. akt VIII K 759/18 do czasu rozpoznania przez Sąd Najwyższy wywiedzionej przez niego kasacji.

W odpowiedzi na kasację obrońcy skazanego G. W. prokurator wniósł o jej oddalenie w całości jako oczywisti bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy okazał się bezzasadny.

Na wstępie zauważyć należy, iż na mocy art. 532 § 1 k.p.k., w przypadku wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy w istocie dysponuje możliwością wstrzymania wykonania zaskarżonego tym środkiem orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia kasacji. Przywołana powyżej regulacja procesowa nie formułuje natomiast przesłanek, od których uzależnione jest wstrzymanie wykonalności zaskarżonego kasacją orzeczenia przez Sąd Najwyższy. Mając jednocześnie na uwadze wynikającą z art. 9 k.k.w. zasadę niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, stwierdzić należy, iż możliwość, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., odnosi się do okoliczności o charakterze absolutnie wyjątkowym.

Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela pogląd wyrażony w orzecznictwie, w zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia, w którego świetle: „wstrzymanie wykonalności prawomocnego orzeczenia ze względu na swoją wyjątkowość powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa” (postanowienie Sądu Najwyższego z 23 maja 2022 r. sygn. V KK 130/22; podobnie: postanowienie Sądu Najwyższego z 22 stycznia 2020 r., sygn. III KK 5/20; postanowienie Sądu Najwyższego z 18 listopada 2003 r., sygn. IV KK 347/03). Tego rodzaju następstwo może zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza kasacji, nakazuje przewidywać ewentualność jej przyszłego uwzględnienia. Sąd Najwyższy nadto zauważa, iż nadzwyczajny charakter kasacji i związane z nim skutki procesowe zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. prowadzą do wniosku, że wstrzymanie

wykonania orzeczenia może nastąpić wówczas, kiedy ewentualność uwzględnienia kasacji jawi się jako wysoce prawdopodobna.

Analiza materiałów postępowania oraz uzasadnienia wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia zawartego w kasacji obrońcy G. W. – nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionej kasacji – w ocenie Sądu Najwyższego w niniejszym składzie, nie prowadzi do stwierdzenia okoliczności, które uzasadniałyby wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.